- Title – रामायण से सम्बन्धित
- Accession No – Title –
- Accession No –
- Folio No/ Pages – 7 | 15
- Lines-
- Size
- Substance Paper –
- Script Devanagari
- Language – संस्कृत
- Period –
- Beginning – श्रीगणेशायनमः अथश्लेषाणानि कथ्यते [illegible] गर्गः विलोम
- End – अस्य व्रतस्य यत्पुण्यं तत्स्वर्गंमदी यनां [illegible]पुण्ये —
- Colophon-
- Illustrations -
- Source -
- Subject - [illegible]
- Revisor -
- Author - अज्ञात
- Remarks- अपूर्ण

श्ले. शां.　　　१

श्रीगणेशाय नमः ॥ अथाश्लेषाशांतिः ॥ तत्राह गर्गः ॥ विलोमं सार्पभे इत्युक्तत्वात् श्लेषांत्या घटिका मघादौ घटिकास्तथा तयोः संधिमितिज्ञात्वा शिशोर्जं डांतजं फलं ॥ गंडांतजं फलं मूलवत्फलं सार्पभे विलोमं चतुर्थं पादे पितान्तनी ये जननी द्वितीये धनं क्षयं प्रथमे शुभं ॥ तत्र जातस्य शुभस्यार्थं शांतिमारभेत् विधिः पूर्ववत् ॥ विशेषमाह निष्क स्वर्णस्य सार्पमधोमुखं स्थाप्य प्रतिष्ठां कृत्वा पंचामृतैः स्थस्ना प्य वस्त्र कुसुम यज्ञोपवीतं गंधानुलेपन धूप दीप नैवेद्यादिभिः र्भ्यर्च्य तत्र चतुरो घटान् संस्थाप्य नदीकूप गंगादि मिश्रतीर्थोदकैः रत्नकैः सम्पूज्य ॥ प्रथमे कलशे सप्त मृत्तिका द्वितीये तीर्थोदकं ॥ गजाश्वरथ वाल्मीक संगमे ह्रदकूलात् राज द्वारोद्भवं चैव कोत्यने सप्त मृत्तिका ॥ द्वितीये कलशे तो ॥

राम

१

7

नः मंजुघोषाभवत्तत्र कामस्यैववरूपिनी मेधाविनं मुनिं दृष्ट्वा सापि कामेन
पीडिता योवन्नोद्भिन्नदेहोसो मेधाव्यपि विराजते स्थितो पवीतसहितो दंडी स्म
रइवापरः मेधावी रमते स्मासौ च्यवनस्याश्रमेशुभे मंजुघोषास्थिता तत्र दृ
ष्ट्वा तं मुनिपुंगवं मदनस्य वशं प्राप्ता मंदं मंदमगायत रणद्वलय संयुक्ता सिं
जन्नूपुर मेखला गायंती तं ... नयाभूतां विलोक्य मुनिपुंगवः मद
नेनससैन्येन नीतो मोहवशंबलात् मंजुघोषा समागम्य मुनिं दृष्ट्वा तथा वि
धं हावभावकटाक्षैस्तं मोहयामास चांगना अधः संस्थाप्य वीणां सा सस्व
जे तं मनीश्वरं वल्लीवाकुलितं वृक्षं वातवेगविकंपितं सोपि रेमे तया सार्द्धं मे

रम्भा॰ याचावीन्मुनिपुंगवः तस्मिन्नेव वने देशे दृष्ट्वानरेन्द्र मुनिसत्तमं शिवतत्त्वंगतं तस्य काम
तत्त्ववशंगतः न निशां न दिनं सोपि रमन् जानाति कामुकः बहुलप्सुगतः का
२ लो मुनेराचारलोपकः मंजुघोषा देवलोकगमनायोपचक्रमे गच्छन्तीं प्रत्यु
वाचाथ रमन्तं मुनिपुंगवं आदेशो दीयतां ब्रह्मन् स्वधामगमनाय ते मेधा
प्युवाच अद्यैव त्वं समायाता तावद्देवि वरानने यावत्प्रभातसंध्या स्यात्तावत्ति
ष्ठ ममांतिके इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं भयभीता वरानना पुनर्वै रमयामास तं तमृ
षिं मुनिपुंगवं मुनेः शापभयाद्भीता बहुलान् परिवत्सरान् वर्षाणि पंचपं
चाष्टाल्व मासदिनत्रयं सा रेमे मुनिना तस्य निशार्द्धमिव चाभवत् सा ततु

राम
२

नस्वाध्यायनस्मिन्कालेगतेमुनिं आवेदयतां विष्णुगंगतव्यं स्वगृहं
मया मेधाल्पकाच प्रातःकालोधुनैवास्ते स्वयंतावद्वचनंमम कु
र्वेसंध्यानतिंयावत्तावत्त्वंवै स्थिराभव इतिवाक्यंमुनेः श्रुत्वाभ
यानंदसमाकुला स्मितंकृत्वाब्रुवीत्किंचिदत्युक्तास्तिचिस्मिता
श्रवसराद्य कियत्समाराणां विप्रेंद्र नवसंध्यागतानघ मयिप्रसा
दं कृत्वागतःकालोविचार्यतां तस्या इतिवचः श्रुत्वा विस्मयो
त्फुल्ललोचनः संध्यात्वा हृदि विप्रेंद्रः प्रणाममकरोत्तदा समानां

10

र॰ मा॰ सप्तपंचाशतूगतानस्य नयासह चुक्रोधसततंतस्ये स्वाज्ज्वालाव
३
भूवह नेत्राभ्यांविस्फुलिंगान्समुंचमानोतिकोपनः कालरूपान्
तांदृष्ट्वा तपसः क्षयकारिणीं दुःखार्जितंममतपोनीतंनंदनयाल्प
यं सक्रुद्धोमुनिः क्रुद्धास्त्वमप्रमुखाचाकुलेंद्रियः तांशशापायमे
धावीत्वंपिशाचीभवेतिच धिक्त्वांपापे दुराचारे कुलटे पामकपि
ये तस्यशापेनसाऽग्ध्याविनयावनतास्थिता प्रसादंकुरुविप्रर्षेशा
पस्यानुग्रहंकुरु सतांसंगोहिभवतिवचोभिःसप्तभिःपदैः त्वयास

राम
३

हमयौवनलग्नगताश्चषट्पंचवत्सराः ॥ इतस्त्वत्कारणात्क्षात्न प्रसादं कुरु
सत्तम ॥ मुनिरुवाच ॥ शृणुमेवचनंभद्रे शापानुग्रहकारणं ॥ किं करोमि
त्वयाभद्रे क्षयं नीतं महत्तपः ॥ चैत्रस्य कृष्णपक्षे तु भवत्येकादशी शुभा
पापमोचिनिका नाम सर्वपापक्षयंकरी ॥ तस्या व्रते कृते शुद्धपिशा
चत्वं प्रयास्यसि ॥ इत्युक्त्वा तां समेधावी जगाम पितुराश्रमं ॥ तमागतं
समालोक्य च्यवनः प्रत्युवाच ह ॥ किमेतद्विहितं पुत्र त्वया पुण्यक्ष
यः कृतः ॥ मेधाव्युवाच ॥ पापकर्म कृतं तात रमिता चाप्सरा मया ॥ प्रा

ए॰ मा॰ पृष्ठिनं ब्रूहि विभो येन पापक्षयो भवेत् च्यवन उ॰ चैत्रस्य चासिते प
४ क्षे नाम्ना वै पापमोचनी अस्या व्रते कृते पुंसां पापराशिः क्षयं व्रजे
त् इति श्रुत्वा पितुर्वाक्यं कृतं तेन व्रतोत्तमं गतं पापं क्षयं तस्य पु
ण्ययुक्तो बभूव सः साप्येवं मंजुघोषा च कृत्वेदं व्रतमुत्तमं ^
मि ३ पिशाचत्वविनिर्मुक्ता पापमोचनिका व्रतात् दिव्यरूपधरा सा वै
गता नाके वराप्सरा लोमश उवाच पापमोचनिकां राजन् ये ^ राम
कुर्वन्ति नरोत्तमाः तेषां यत्पातकं किंचित् तत्सर्वं क्षयं व्रजेत् ॰ प ४

पठनाछ्रवणाद्राजन्गोसहस्रफलंलभेत् ब्रह्महाहेमहारीचसुरा
पोगुरुतल्पगः ब्रतस्यास्यकरणात् पापमुक्ताभवंतिते पुंयकृपुण्यप्र
दंह्येतत्करणाद्बहुनसत्तमं इतिभविष्यपुराणेचैत्रकृष्णामाहात्म्यं
युधिष्ठिरउ· वासुदेवनमस्तुभ्यंकथयस्वममाग्रतः चैत्रस्यशुक्लपक्षे
तुकिंनामेकादशीभवेत् श्रीकृष्णउवाच शृणुष्वैकमनाराजन्क
थामेतांपुरातनीं वशिष्ठोयामकथयन्मान्दिलीपायपृछते दिली
पउ· भगवन्श्रोतुमिछामिकथयस्वप्रसादतः चैत्रेमासिसितेपक्षे

ए.मा.
५

किन्नामैकादशी भवेत् वशिष्ठ उ. साधु पृष्टं त्वया पृष्टेह कथयामि न
वाग्यतः चैत्रस्य शुक्लपक्षे वै कामदा नाम नामतः एकादशी पुराय
नमा पापेंधनदवानलः अत्रापुराजन्कथयामेतां पापघ्नीं पुण्यदायि
नीं पुरानागपुरे रम्ये हेमरत्नाविभूषिते पुंडरीकमुखा नागानि
वसंति मदोत्कटाः तस्मिन्पुरे पुंडरीको राजा राज्यं करोति सः गंध
र्वैः किन्नरैश्चैव अप्सरोभिर्निषेविते वराप्सरा ललिता गंधर्वो
ललितस्तथा उभौ रागेन संरक्तौ दंपती कामपीडितौ रेमाते स्वगृ

राम
५

15

हे स्त्रिये धनधान्ययुतेनेनदा ललितायाः सहृदये पतिर्वसति सर्वदा ल
लिता हृदये तस्यनित्यं वसति सर्वदा एकदा पुंडरीकाख्या क्रीडंति स्म द
सिस्थिताः गीतगानं प्रकुरुतेः ललितोदयितां विना पदबंधस्त्वलज्जि
तो बभूव दयितां स्मरन् मनोभावं विदित्वास्य कर्कोटो नागसत्तमः
पदबंधः ललितेन स्यपुंडरीके न्यवेदयत् श्रुत्वा कर्कोटक वचः पुंडरी
को भुजंगराट् क्रोधसंरक्तनयनो बभूवाति भयंकरः सशापललि
तं तत्र गायंतं मदनातुरं राक्षसोभवद्दुर्बुद्धे क्रव्यादः पुरुषादकः य

नःपत्नीवशोज्ञानोगायमानोममाग्रन:वचनात्तस्यराजेंद्रस्लोहृतो
वभूवस:रोङ्गाननोविरूपाक्षो हृष्टमाओभयंकर: बाहुयोजनवि
स्तीर्णोमुखंकंदरसन्निभं चंद्रसूर्यनिभेनेत्रेग्रीवापर्वतसन्नि
भा नासारंध्रेतथाविवरेश्वयरो योजनाधिको शरीरंतस्यराजें
द्रओच्छितंयोजनाष्टकं ईद्दशोराक्षस:सोभूत्भुंजान:कर्मण:
फलं ललितानमथालोक्यस्वपतिंविकृताकृतिं चिंतयामास
मनसाद:खेनमहतार्दिता किंकरोमिकगच्छामिपति:पापेन

16

र·मा· रथन्त्वेति गंधर्वः सुतां तस्य महात्मनः ललितां नाम मां विद्धि पत्यर्थमि

७ हचागतां भर्ता मे शापदोषेण राक्षसोऽभून्महामुने रौद्ररूपो दुराचा

रो नं दृष्ट्वा नास्ति मे सुखं सांप्रतं साधि मे ब्रह्मन् आयश्चित्तं वद प्रभो

येन पुण्येन विप्रेंद्र राक्षसत्वाद्विमुच्यते ऋषिरुवाच चैत्रस्य शुक्लपक्षे से

देवै रंभोरु सितेपक्षेस्ति सांप्रतं कामदैकादशी नाम्ना वाऽव्रतनः का

यजाऽध्यहा कुरुष्व नहस्तं भद्रे विधिपूर्वं मयोदितं अस्य व्रतस्य य राम

त्पुण्यं तत्त्वं भर्त्रे प्रदीयतां दत्ते पुण्ये क्षणात्तस्य शापदोषः प्रया । ७

18

पीडितः इति संस्मृत्य संस्मृत्य न शर्म लभते तु सा वचारपतिना सार्द्धं
ललिता गहने वने सवभ्रामदिवाराञ्जौ विरूपः कुरूपादकः न सुखं
लभते राज्ञो न दिग्घ्राणापपीडितः ललिता दुःखिता नीचपतिं दृष्ट्वा नया
विधं भ्रमती तेन सार्द्धं सा रुदती गहने वने कदाचिद्गजमढ्धिंध्यशिख
रेवकुकेनृके अस्य संगमानैस्लत्र दृष्ट्वाश्रमपदं शुभं शीघ्रं जगा
म ललिता विनया वनता स्थिता प्रत्युवाच मुनिं दृष्ट्वा का त्वं कस्य सु
ताभ्रुभे किमर्थमिह संप्राप्ता सत्यं वद ममाग्रतः ललितोवाच वी